

WINNETOU

Po nemškem izvirniku E. Maya

tim, —?"

Mel si je oči, še enkrat pogledal po praznih deblih, pa dejal:

"Da, pri Bogu, res je! Dick, Will! Poglejta še vidva, ali še stojita Winnetou in Inču čuna pri drevesih!"

Seveda tudi Dick in Will nista videla niti enega niti drugega. Nekaj sta mislila povedati.

Toda v tistem hipu je planil stražnik na noge, strmel za trenutek na prazni prostor ob drevesih pa presunljivo kriknil.

Kiowe so se zbudili. Stražnik jim je kričaje nekaj pripovedoval v svojem jeziku, česar pa nisem razumel, in nato je nastal nepopisen dirindaj.

Vse je letelo vkup. Tudi beli so hiteli, da vidijo, kaj se je zgodilo. Stopil sem za njimi, delal sem se, kot da ničesar ne vem. Med potom sem izsular pesek iz žepa, lahko bi me bil izdal.

Škoda da sem rešil samo Inču čuna in Winnetou! Kako rad bi bil rešil tudi njune ljudi, če bi moglo, vse! Pa že sam tak poskus bi bil mejil na blaznost.

Dve to in še več ljudi se je prerivalo krog mesta, kjer sta malo prej še stala ujetnika. Kiowe so kričali in tulili v divji, besni jezi, da sta jima ušla dragoce na ujetnika. Gorje meni, če bi se zvedelo, kdo ju je rešil!

Končno je Tangua z močnim glasom zapovedal mir in dal svoja povelja. Dobra polovica njegovih ljudi je odšla in se vkljub temi razkropila po savani, iskat ubegla Apača.

Tangua se je penil od jeze. Suval je stražnika z nogo, ga bil s pestjo v obraz in mu strgal medicinski mošnjček za vratu ter ga teptal z nogami. Ubogi siromak je bil odslej brez časti.

Pri besedi "medicinski mošnjček" seveda ni treba misliti na nikako zdravilo. Besedo medicinski poznajo Indijanci Severne Amerike šele odkar so prišli beli k njim. Belokožci so jim prinesli tudi zdravila in njihov učinek je bil zanje skrivnost, ki je niso razumeli, smatrali so ga za delovanje nadnaravnih sil, za čarovanje. In ker so belokožci, Angleži in Francozi, imenovali svoja zdravila "medecine", so od tedaj tudi Indijanci pravili "medecine" vsemu, česar niso razumeli, kar so smatrali za čarovanje. Seveda ima vsak rod tudi v svojem jeziku posebno ime za "medecino."

Vsak dorasel moški, vsak bojevnik ima svojo medecino. Preden je mladi Indijane sprejel med bojetnike svojega rodu, izgine za nekaj časa v samoto. Tam se postiče cele dneve in tedne, niti vode si ne privoščiti. Vmes pa premišljuje o svojih upih, željah in načrtih. Telesno krotičenje v zvezi z neprestanim razmišljanjem mu povzroči mrzlično stanje, v katerem ne zna več ločiti resnice od halucinacij. Domišljuje si, da dobiva razodetja od "velikega Duha," sanje in halucinacije smatra za taka razodetja. In prvi predmet, ki mu ga prikažejo sanje ali pa halucinacije, je za njega za vse življenje svet, je njegova "medecina." Ako vidi na primer v svojih halucinacijah miš, ne miruje prej, dokler si miši ne ulovi. In ko jo ima, se vrne k svojemu rodu in jo izroči medecinu, čarovniku, ki mu jo mora posvetiti. In potem si jo dne v svoj medicinski mošnjček, drobno vrečico, okrašeno z vezinami, ki jo mora odslej vedno na vratu nositi. Medicinski mošnjček je vsakemu indijanskemu bojevniku najdragocenejša posest.

(Dalje prihodnjič)

Stalinova roka na Španskem

Njene edinice so povzročale umorstva in rope. Skrite ječe so se začele polniti. Ta sovjetska tajna policija je poslovala popolnoma sama za sebe. Justični minister ni imel nobene avtoritete nad njo. Tajna policija je bil imperij za sebe. Bila je tako silna, da so celo pristaši vladnega predsednika Caballera se tresli pred njo. Sovjetska unija je vključila Španijo v komunizem kot bi bila Španija že ruska posest.

Dne 16. decembra je Caballero razposlal v svet posebno proklamacijo, v kateri je naznanil generalu Francu, da Madrid ne bo nikdar padel. Sedaj se bo šele začela prava vojna, ker imamo potrebni material na razpolago. In drugi dan je glasilo Stalina, časopis Pravda, naznanil, da se bo s čistko v Kataloniji začelo in sicer z isto energijo kot se vrši v sovjetski Rusiji.

Obupna borba za Madrid je bila med tem na svojem višku. Francovi zrakoplovi so pustovali v mestu in njegove čete so bile že pred ozidjem mesta. Toda lojalisti so med tem dobili zrakoplove in pilote, tanke in topove. Naša vojaška pomoč je prišla ravno ob pravem času, da rešimo Madrid, ko ga je Franco že skoro imel v rokah. General Berzin je molče vodil obrambo z armado, katere dozdnevni poveljnik je bil general Miaja.

Borbeni nastop mednarodne brigade in materialna pomoč, ki je prihajala iz sovjetske Rusije je tako dvignila naraščanje komunizma v Španiji, da je stranka v januarju leta 1937 štela že 200.000 članov. Rešila je bila zanj najbolj idealna dežela. Po dolgem prizadevanju se mu je posrečilo dospeti v sovjetsko Rusijo, kjer se je naselil.

Ko je začela Rusija posredovati v Španiji so ga poslali tja, da deluje kot radio tehnik. Zgodaj leta 1937 je dospel v Moskvo na tajno komunistično policijo poročilo, da je Friend prijatelj Trockijevih pristašev. Poznal sem mladega moža in sem bil prepričan, da je bil popolnoma udan lojalistom in je bil prijatelj sovjetske Rusije.

Res je, da se je družil s socialisti in enakimi radikali, kar

je bilo popolnoma naravno za mladega Angleža, ki ni sumil ničesar o tajnih načrtih komunistov napram Španiji.

Pozneje enkrat sem vprašal nekega uradnika tajne policije v Moskvi o tem Angležu, toda mi ni dal direktnega odgovora. Po daljšem poizvedovanju sem dognal, da so pripeljali Frienda kot jetnika v Odeso. Bil je naravnost izdan. Ruska tajna policija ga je izdala v Španiji na neko rusko sovjetsko ladjo, češ, da ga potrebujejo na parniku, da popravi radio transmisijsko postajo. Friend niti sumil ni, da ga zalezuje tajna policija. Ko se je nahajal na krovu parnika, so ga zgrabili in aretirali. Dne 12. aprila so ga vrgli v ječo sovjetske tajne policije v Moskvi. In še do danes njegov brat v Leningradu ter njegova družina v Angliji ne ve, kaj se je zgodilo z njim.

Tudi meni ni bilo mogoče dognati, ali so ga ubili kot "vohuna," ali se nahaja v kakem oddaljenem koncentracijskem taborišču.

Enakih dogodkov bi lahko naštel brez števila. Mnogo tujcemcev, ki so se borili za lojalistično Španijo, so ruski tajni policisti na španskem enostavno ugrabili, ustrelili ali pa skrivej odpeljali v Rusijo, ker so bili osumljeni, da niso sto procentni komunisti. Najbolj značilen je slučaj Andreja Nin, ki je bil svoječasno trockist in je bil pred leti deloven v kominterni. V družbi s svojimi tovariši je bil Nin nekega dne zginil iz zaporov tajne policije. Angleška komisija, ki je preiskovala njegov slučaj, je uradno izjavila, da je našla njih mrtva trupla. Še en slučaj naj omenim, in sicer slučaj mladega Smillie-a, ki je bil sin slavnega angleškega delavskega voditelja Roberta Smillie-a. Bil je ubit po tajnih agentih sovjetske policije na španskem.

Delovanje "sovjetske tajne policije" v Španiji je ustvarilo spor v anti-fašistovskih vrstah republike. V glavi predsednika Caballera se je začelo dani, da se njegova vlada ni zavedala, kakšen zločin je storila, ko se je združila s komunistično stranko v skupni fronti. Caballero nikakor ni imel smisla za sovjetski teror, ki je decimiral njegove politične pristaše in udrihal po njegovih politi-

čnih zaveznikih. Avtonomna vlada Katalonije se je zoperstavljala delovanju ruske tajne policije in njeni čistki in je imela pri tem podporo od Caballera. Španiji je pretela notranja kriza.

Tedaj sem dobil naročilo iz Moskve, da preneham oddajati vojni material Španiji. Moj urad naj obenem preneha s poslovanjem. Denarne pošiljave iz Rusije so nekako zaostajale. Prihajalo je le toliko materiala v Španijo, ki je bil absolutno potreben, da se naljuje s civilno vojno in da služi kot nekaj Damoklejev meč nad glavo Caballera. Nahajal sem se v notranjosti Moskve, kjer so se odločevale notranje zadeve španijske v lojalističnih taborih in ki so kmalu prišle do usodepolnega vrhunca.

Marca meseca 1937 sem čital zaupno poročilo generala Berzina, ki je bilo poslano vojennemu ministru Vorošilovem, in ki je bilo prečitano tudi po Ježovem, ki je bil novi načelnik ruske tajne policije. Seveda so bila ta poročila namenjena samo za Stalina, dasi so bila naslovljena na mené kot prvega načelnika inteligenčnega urada.

General Berzin je sicer omenjal v svojem poročilu precej optimistično o vojaškem položaju v španski armadi lojalistov in hvall generala Miajo, toda obenem je sporočil, da se je začel v številnih španskih krogih odpor in protest proti delovanju tajne sovjetske policije v Španiji. Pisal je, da naši ruski tajni agenti kompromitirajo sovjetske oblasti v Španiji, ker nezaslišano vohunijo in se vrtikajo v zadeve španskih lojalistov. Končal je svoje poročilo, da se Orlov nemudoma odpokliče iz Španije.

"Berzin ima popolnoma prav," je rekel tovariš Sloutski, ko sva se tozadevno pogovarjala in prišla do sporazuma, da se ruska sovjetska tajna policija obnaša v Španiji kot bi bila Španija nekaka kolonija sovjetske Rusije, in da so postopali celo s španskimi voditelji kot s priprostimi domačini. Ko sem ga vprašal, če je mogoče kaj ukreniti glede Orlova, mi je odgovoril, da je vsa stvar odvisna od Ježova.

Ježov je bil tedaj veliki maršal čistke v Rusiji, in se je večkrat izrazil, da je Španija že navadna ruska provinca. Medtem je pa tudi Berzin začel v nevarnost, da plača s svojo glavo, ker se je upal dati nasvete Stalinu. Ze so polovili mnogo njegovih pristašev v sovjetski Rusiji. Ti prijatelji so zginjali od dneva do dneva. Stalin jih je dal enostavno postreliti.

Meseca aprila je prišel v Moskvo osebno Staševski, da poroča Stalinu o položaju v Španiji. Dasi je bil jeklen stalinist, izvrsten član komunistične stranke, pa je bil tudi on mnenja, da je naredila sovjetska tajna policija v Španiji ogromno napako. Kot general Berzin je bil tudi on mnenja, da Rusi ne bi smeli moriti Špancev, ki se ne strinjajo s komunizmom.

Staševski je mrzil trockiste ali nezadovoljneže v Rusiji in je odobral metode sovjetske tajne policije, toda bil je mnenja, da omenjena tajna policija se ne bi smela nikakor vmešavati v zadeve španskih političnih strank. Previdno je izjavil mnenje, da bo Stalinu mogoče spremeniti ruske metode v Španiji. Veliki voditelji komunistov so se očitno strinjali z njim in Staševski je vesel zapustil Moskvo.

Nam vsem je pa postalo očitno, da se pripravlja Španija na velike dogodke. Stalin je napredoval dovolj v svojih načrtih, da naredi svojo podložnico iz Španije. Stalin je bil pripravljen, da zopet začne z ofenzivo na fronti. Staševski je preselil večino španskega zlata v Mo-

skvo. Tajna policija je delovala s polno paro. Posredovanje komunistov je napredovalo s Stalinovim geslom: "Nikar ne pridite pod topovski ogenj." Posrečilo se nam je do tedaj izogniti se rizikom mednarodne vojne. Stalin je mislil, da je prišel na svoj pravi cilj.

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Romunska je pripravljena plačati svoje dolgove

Bukarest, 1. maja. Romunska vlada je obvestila ameriškega poslanca v tem mestu, da je pripravljena začeti s pogajanjmi, kako bi Romunska plačala vse vladne in privatne dolgove, ki jih ima v Zedinjenih državah. Romunska dolguje Zed. državam \$63.000.000. Romunski poslanik v Washingtonu je dobil definitivna navodila, da poravnava dolgove. Romunska vlada je radi te ponudbe dobila velik kredit v Zedinjenih državah.

Tudi Irska bo morala vojaško službovanje

Londón, 2. maja. V parlamentu je bil vložen predlog za prisilno vojaško službovanje Angležev. Predlog se glasi, da bodo tudi prebivalci severne Irske prisiljeni služiti pri vojaki. Kralj ima tozadevno odločilno besedo. Pričakuje se sicer, da ne bodo takoj klicali novince v službo, pač pa lahko nastane vojna in v tem slučaju bo imel kralj odločilno besedo. Irski so strahovito protestirali, ko je bil dotični predlog vložen v parlamentu.

Anglija, Rusija ponovno vabiti Poljsko

London, 2. maja. Zastopnik angleške vlade se je danes izjavil, da če gre Poljska v vojno v slučaju, da Hitler skuša Poljski vzeti pristanišče Gdansk, da se bo tudi Anglija zeno s Francijo borila na strani Poljske. Angleška in Francija sta pripravljena pomagati Poljski "v vsakem slučaju." Pričakuje se, da bo enako ponudbo stavila te dni tudi ruska vlada. Poljska se ni še odločila, če pristopi k angleško-francoški zvezi. Od zadnjega govora Hitlerja v nemškem parlamentu se je Rusija začela močno pridruževati Angliji.

Lindbergh svari U. S. A., da hiti z oboroževanjem

Washington, 2. maja. Col. Chas. Lindbergh je danes posvaril Ameriko, da bo še bolj hitela z oboroževanjem zlasti kar se tiče zrakoplovstva, da jo bo Evropa prehitela in bc Amerika zadnja dežela glede slučajnega napada od strani sovražnika. Mnogo evropskih držav je Ameriko že prehitelo. Col. Lindbergh se danes nahaja v vojaški službi strica Sama. Kateri sovražnik preti Zedinjenim državam Lindbergh ni povedal.

Mirovna parada

Mestna zbornica pri svoji zadnji seji zavrnila prošnjo odbora, ki pripravlja parado za Materinski dan. Prošnja je bila poslana po takozvanem odboru "Za mir in demokracijo." Splošno se trdi, da je to komunistična organizacija, ki se skriva za maskiranim imenom. Omenjena organizacija je nameravala na Materinski dan prirediti parado in obenem pobirati po mestu prispevke. Mnogo katoških organizacij je protestiralo proti temu in mestna zbornica je končno odglasovala z 30 glasovi proti dvema, da ne dovoli pobiranja prispevkov. Organizacijo je nekaj časa zagovarjal tudi councilman Emil Crown, ki je že prej enkrat vodil bitko v prid komunistov, ki so nastopali pod imenom "Lindberghova brigada." Mr. Crown, ki je councilman v 31. vardi, je rodom Hrvat.

Visoke glave na potu na svetovno razstavo. Na zadnjem sedežu od leve proti desni: Al Smith, bivši governor, Henry Ford, avtni magnat, župan LaGuardia; spredaj: Grover Whalen, predsednik komiteja za razstavo in Edsel Ford, sin Henry Forda.

Manager Bill Terry od newyorškega teama Giants ogleduje nove igralce, katere bo uvrtil v svoj team.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Tvoj namen je, da me oma- miš s svojo lepoto. Prepriča- na si, da sem tako slab, da bom podlegel tvojim polju- bom. — Motiš se Fedora. V mojih žilah ne teče več ona kri, kot prej. Sama si poskr- bela za to, da otrpnem v mr- zli Sibiriji, — kri se mi je shla- dila.

—Zaman upaš, da se mi bo povrnila ljubezen.

—Za mene nisi več ona lepa žena od prej, ki sem jo ljubil, pred katero sem klečal — za mene si samo človek, ki ga moram kaznovati.

—Za mene si izdajalka, ki me je uničila.

Fedora zmaje z rameni ter se obrne.

Videla je, da ji vse njeno pričevanje nič ne koristi, da ne bo mogla s svojo lepoto in dražestjo premagati njegova sovrašva in maščevanja.

—Naj se torej zgodi, kar se mora zgoditi, — pomisli ona. — Več kot da me umori ne more, a do življenja mi ni.

Ona se vrže na posteljo in zapre oči.

Sama se je varala, ako je mislila, da je ravnodušna.

Še ni končala s svojim življenjem, kakor je mislila.

Ko se je spomnila, da bo v teku ene ure ostalo od lepe Fedore Bojanovske samo mr- zlo in otrpnelo telo, ji je začelo srce močno biti.

Med tem je prišel Mihajlo Bakunjin v sobo kjer sta pre- magala in zvezala gostilničar- ja.

Gostilničar se je nahajal v zelo neprijetnem položaju ter je neprenehoma stokal.

Bil je prepričan, da sta ta moža razbojnika, ki sta ga zve- zala samo zato, da bosta lah- ko mirno izropala hišo.

Začudil se je ko mu je Bo- janovski odstranil njegove spo- ne in potegnili denarnico.

—Kolikor ceniš svoj strah, ki si ga pravkar pretrpel? — vpraša on.

Kadar vidi kak ruski krč- mar denar, pozabi vse, kar je pretrpel. Tudi naš gostilnič- ar je bil dober računar in je hitro izrekel vsoto, ki mu je veljala kot odškodnina za pre- strani strah.

—Podrla sta me na tla, — reče on, — to je deset rub- ljev, — zvezala sta me, zopet deset, — v tem položaju sem ostal celo uro pet rubljev. Sku- paj torej petindvajset rubljev, če želite, vam bom takoj napi- sal pobotnico.

—Evo ti petindvajset rub-

ljev, — odvrne Bakunjin — a tvoje pobotnice ne potrebujem.

—Lahko si popolnoma mi- ren. V tvoji hiši se ni ničesar zgodilo, vse je na svojem me- stu. Toda čakaj, razbila sva neka vrata. Recimo deset rub- ljev, kaj ne?

—Čudni ljudje! — pomisli gostilničar. — Pridejo sredi noči v mojo hišo, zvežejo me in razbijejo vrata, a nato me ho- čejo odškodovati s petintridge- setimi rublji. Takšne goste bi rabil vsak dan.

—Ali ukazuje gospod še kaj? — vpraša on in se globoko pri- klopi.

—Morda bova sklenila še kakšno kupčijo, — reče Baku- njin. — Ali imaš sani in ko- nje?

—Imam, očka, — odvrne go- stilničar. — Na njih prinašam živež iz Moskve.

—Koliko ceniš konja in sa- ni?

—Pod dvesto rubljev jih ne bi prodal.

—Dobro, evo ti dvesto rub- ljev, — reče Bakunjin in polo- ži denar na mizo.

—Še nekaj si moraš zapo- mniti, — se obrne on zopet k začudenemu krčmarju. — Po- vej mi, koliko zahtevaš, ako se ne boš čudil ničemu, kar se bo prihodnjih petnajst minut odigravalo v tvoji hiši.

—Ne bom se čudil, — odvr- ne krčmar in si mane roki, — a to stane samo pet rubljev.

—Evo ti jih, a sedaj pripra- vi hitro sani.

Nekaj minut pozneje je stal Bakunjin v Bojanovskim pred Fedoro.

Prisilila sta ženo, da je zo- pet oblekla svojo obleko.

Četudi je bila zelo bleda, je bila vendar prekrasna. Pomi- rila se je s svojo usodo, bila je popolnoma ravnodušna. Bila je pripravljena na najhujše, nič je ni moglo iznenaditi.

—Ne bosta me umorila, — pomisli ona, — temveč me bo- deta mučila. Toda vse bo mi- nilo, posrečilo se mi bo, da se sama ubijem.

V tem trenutku zasliši zvon- čke.

Gostilničar je pripeljal svo- je sani in položil v nje tople odeje.

—Vstopi! — ukaže Boja- novski.

Fedora uboga. Oba njena spremljevalca sedeta k njej.

Bojanovski zgrabi vajeti in požene konja. V nekaj minu- tah je izginila mala gostilna ob cesti.

Med vožnjo ni nihče govoril. Fedora se je naslonila, zap- rla oči in poskušala zaspati. Bila je utrujena in ona zaspil in pade v neko čudno polspa- nje. Nenadoma jo prebudi iz sna Bojanovskijev klic:

—Tu smo!

Sani so obstale pred neko visoko, temno zgradbo, katera okna so bila zavarovana z go- stimi rešetkami.

Bojanovski jo dvigne s sa- ni, a Bakunjin vstopi v hišo.

V istem trenutku se odpro hišna vrata in na pragu se po- javi nek visok blede človek z malo brado. V roki je držal svetiljko.

Fedora se nenadoma pre- straši. — Ko so se odprla vr- ta, je zapazila žene, ki so ča- kale na njo, kakor je izgleda- lo.

Iz gornjih nadstropij se je slišalo strahovito vpitje, ki ga je prekinjal grozen blazen smeh.

—Ali je vse pripravljeno? S temi besedami se obrne Bojanovski k človeku, ki je no-

sil svetiljko.

—Vse je gotovo! — odvrne ta.

—Kakšen krik je to? — vpra- ša Bojanovski.

—To je vpitje mojih ptičic, — odvrne neznane smehljaje, — toda hitro jih bom pomiril. One najbrže vidijo, da bodo do- bile tovarišico.

Fedora se zgrozi.

Z obema rokama se zgrabi za železno ograjo, ko jo je Bo- janovski hotel odvesti gor.

—Kam me vodiš? — vzkli- kne ona.

Sedaj zasliši ona peklenški smeh in maščevalec vzklikne: —Kam te vodim? Vedi to- rej, — to je norišnica, golobica, norišnica!

Fedora Bojanovska čuti, da ji je zmanjkalo moči. V uše- sih ji je donela samo ena be- seda: Norišnica!

Če bi jo pripeljal v ječo, pa naj bi bila to tudi Petro-pav- lovska trdnjava, ne bi se tako prestrašila, — vedela bi, da se nahaja v rokah maščevalca.

Toda živeti v norišnici, med sa- mimi blazneži, — to je bilo več, kot poré prenesti.

Hladen znoj jo oblije, z zad- njo močjo se prime za železno ograjo.

—V norišnico, — zakriči ona, — v norišnico me hočeš zapreti! Ne, ne, to se ne sme zgoditi, — do tega nimate pra- vice. Ne smete vreči žive med mrljice. Nimate pravice, da mi s silo uničite moj razum.

—Ne smete, slišite li, ne smete!

Porogljiv smeh je bil odgo- voj.

—Ne smemo? — odvrne Bo- janovski. — Res? Toda ali si ti uničila življenje, ko si hotela zastupiti mojo mater? — Ali si tedaj vprašala, ali smem?

—Vse se sme, draga moja, vse se sme, karkoli se hoče. Sama si ravnala vedno po tem načelu. A isto bom storil tu- di jaz.

—Veš li, kaj te tukaj čaka? —To ni navadna norišnica, kjer zdravijo blazneže, temveč to je hiša, kamor pripeljejo one, ki so za vedno nezdrav- ljivo zapadli blaznosti. Danes si še dovolj močna, da lahko misliš, toda v tej hiši boš kma- lu propadla.

—Dovolj, dovolj! — vzkli- kne Fedora. — Dovolj sem sli- šala. Ne govori mi o moji usodi.

On zgrabi Fedoro, ki se je krčevito držala za ograjo, — toda ona se je obupno upirala.

Človek s svetiljko je stal do

sedaj nepremično.

—Ali vam naj pridem na po- moč? — vzklikne on, ko je vi- del, da ne more odtrgati Fe- dore od ograje.

—Ne, samo pustite, doktor, — odvrne Bojanovski, — kon- čal bom sam z njo. Jaz hočem biti oni, ki jo bo vrgel v to hi- šo.

Konečno se mu posreči, da jo odtrga od ograje, on jo pri- tisne k sebi in dvigne.

Obupno zgrabi ona za nje- gove črne lase, toda Bojanov- ski jo odnese triumfirajoč v hišo.

—Nazaj! — zastoče Fedora. — Nočem! — Usmilite se me! Odvedite me kamorkoli želi- te, samo ne v norišnico!

Toda že se je nahajala v zgradbi.

Človek s svetiljko zapre hi- tro vrata, a v istem trenutku priletita dve ženi in zgrabita Fedoro.

Obe ženi sta bili zelo veliki in močni, s svojimi krepkimi rokami zgrabijo Fedoro.

—Kam naj jo odvedeva? — vprašata doktorja Kalčeva.

—Za sedaj v mojo sobo. Polo- žita jo tam na zofo. Ostalo bom pozneje odločil.

Sedaj dvigneta ženi Fedoro na svoje rame ter jo odneseta kot vrečo.

Doktor Kalčev pokliče Bo- janovskega ter mu reče:

—Izvolite v mojo sobo, ta- koj boste videli, kako ukrotim navadno take žene. Razložil ji bom, kje se nahaja in kaj jo čaka.

Bojanovski žalostno pogleda okrog sebe.

Sedaj, ko je dosegel cilj svo- jih želja, mu je bilo žal, da je pripeljal Fedoro semkaj.

—Vi jo gotovo mislite ubiti, doktor, — reče on, — toda ona ne sme umreti, ona mora ži- veti, da se bom mogel nad njo maščevati.

—Brez skrbi, — odvrne zdravnik, — živila bo tako dol- go, dokler želite.

—Če želite, bom pripravil to ženo do obupa, ne da bi jo smrt rešila.

—Njeno življenje je moje, nih- če se je ne sme dotakniti! — za- kliče Bojanovski.

—K a k o r želite — odgovori doktor Kalčev — zanesite se na me! Sedaj pa pojdite, bomo malo isprašili to blaznico, — kajti ta žena je blazna — doda s peklen- skim nasmešnikom.

Bojanovski gre za zdravnikom v prvo nadstropje.

V norišnici je bilo sedaj vse tiho. Strašno kričanje je popol- noma utihnilo.

Kako je doktor Kalčev zaprl usta svojim bolnikom?

Doktor pelje Bojanovskega v svojo sobo, ki je ležala v prvem nadstropju te mračne zgradbe.

Soba je bila razkošno in udob- no opremljena — bolj slična je

bila budoaru razvajene žene, ne- go zdravniku blaznih.

Stene so bile okrašene z dra- gocenimi slikami. V sobi je bilo samo drago in krasno pohištvo.

Krasna pisalna miza in za njo lepa omara s knjigami sta do-

polnjevali opremo.

Na eni strani sobe je bila mo- vela z usnjem pre- zofa.

Postavljena je bila talna pre- je lahko prišlo k njej od strani. Na to zofo sta vstopi- ničarki Fedoro, — stali sta ven nje ter čakali na nastop svojega gospodarja.

Plemenski bik iz Texasa, na potu na newyorško rasta- vo. Spotoma so ga pokazali tudi v Washingtonu, kjer so si ga ogledali kongresniki iz Texasa.

Prizor iz Madrida na Španskem, kjer bodo začeli z de- lom, da iz ruševin postavijo zopet domove.

Alice Jane McHenry iz New Yorka, ki so jo pred štiri- rimi leti operirali, ker je imela želodec obrnjen narobe. Zdaj služi kot model za športne letake.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

VABILO NA MATERINSKO PROSLAVO IN PLES

katero priredi

DRUŠTVO
SV. KATARINE,
ST. 29 ZSZ

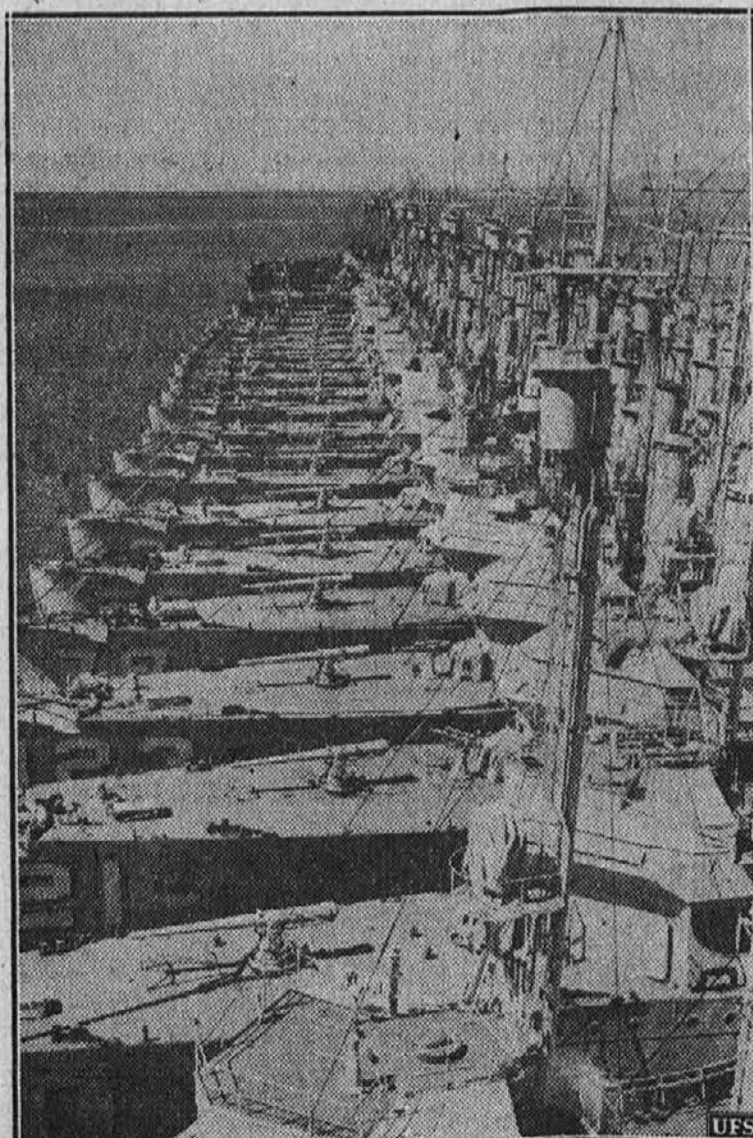
v Knausovi dvorani

V NEDELJO, 7. MAJA

začetek ob treh popoldne

Program bo prav pester, pri katerem nastopi prvič tudi več- balni krožek, to so deklice mladiškega oddelka. Potrežba bo prvovrstna. Godba najboljša - Vstopnina 25c.

Občinstvo je prijazno vabljen o
ODBOR.

Rušilci ameriške bojne mornarice, katera so že mislili zavreči med staro železo, pa je prišel ukaz, da se jih popra- vi. To je znamenje, da se Zed. države v vsej naglici oboro- žujejo.

VSE KLIČEMO

LASTNIKE HIS
BARVARJE!

Prihranite denar!

Na tej ogromni, posebni prodaji barve v tovarni, ja tri dni—3., 4. in 5.

Najboljša kakovost hišne ve, enamel, varnila.

25% od tovarniške

Sveža Davis garanta- vam, direktno iz tova- cenah. Ne odlašajte in hranite denar. Samo to Lahko daste svoje naro- pridete po barvo pomno- dar jo potrebujete. Nje obligacije.

Pridite naravnost v ali pokličite:

J. E. Arhar—EN

The Davis Paint Co.

3509 King Ave.

Davis Paint Co. se nahaja bloke severno od St. Clair med 36. in 38. ulico na Avenue

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI

NIKDAR POZABLJENE

HČERKE IN SESTRICE

Agnes Zobe

ki je zatisnila na veke svoje

dne 3. maja 1938, rojena v Ohio.

Oh, čemu maj žalni si nam dragi vzel dneve srečne izpremen- v žalovanje nam in

Eno leto že Te semla truplo Tvoje že troh- lepše zdaj Ti sonce spomin na Te pa še

Res da kratko je bilo na tem svetu naših dni, čakamo pa v sladki spomin na Te pa še

Spomin na Te, preljuba sestrice, ostane med nami na našega vzdihljaja. Pro- gočnega Boga, da ko pozab- tega zemeljskega življenja, da pet združimo na desni strani tem raj.

Zalujoci ostali:

STARŠI, SESTRICE

Cleveland, Ohio, 3. maja 1938